

[Udenrigsministeren]

Det, der er med til at skabe disse nuancer og de bemærkninger, som hr. Ib Christensen modtager, er, at omvæltningen skete på et tidspunkt, hvor man ikke kunne vælge en præsident, hvor der var over 100 politiske mænd om dagen, men hvor der i dag i gennemsnit er tale om et par stykker, og hvor det af Echevits parti og af andre partier er erkendt, at det hele var ude i ragnarok og anarki. Jeg mener, at når vi på afstand skal vurdere tingene, så må vi have disse nuancer ind, og så skal man ikke komme og sige: ha-ha, I er altså i regeringen ikke sindet at være med til at presse for at få demokratiske tilstande i Tyrkiet. Svaret er: jo, det vil vi meget gerne.

Vi skal om kort tid have et møde blandt de nordiske udenrigsministre, hvor jeg har bedt om at dette punkt kommer på dagsordenen. Præsidenten for ministerkomiteen er for øjeblikket Ola Ullsten, den svenske udenrigsminister, og der bliver rig og god lejlighed til at diskutere disse problemer igennem.

Det, der er det afgørende for mig, når man tilkendegiver en principiel holdning, er, at vi i vores vurdering må have alle nuancerne ind.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 815

15) Til *udenrigsministeren* af:

Gert Petersen (SF):

»Deler ministeren USAs udenrigsministers vurdering af revolutionen i Nicaragua?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge samstemmende pressereferater har USAs udenrigsminister, Haig, betegnet den sandinistiske revolution i Nicaragua som et led i Sovjetunionens forsøg på at erobre verdensherredømmet.

Politikens korrespondent refererer Haig for at have sagt, at »... opstanden i El Salvador kun er et enkelt led i en planlagt kommunistisk magtovertagelse i hele Mellemamerika. Første fase er afsluttet med sandinista-guerillaernes magtovertagelse i Nicaragua«, jfr. Politiken den 20. marts 1981.

Jyllands-Postens korrespondent refererer næsten samstemmende: »Guerillakrigen i El Salvador er blot anden del af en sovjetisk

operation i fire faser for at vinde frem i Centralamerika. Overtagelsen af Nicaragua var første fase«, sagde Haig, jfr. Morgenavisen Jyllands-Posten 20. marts 1981.

Jeg anfører begge referater, fordi det umiddelbart forekommer utroligt, at USAs udenrigsminister skulle hævde, at den demokratiske revolution i Nicaragua skulle være led i et kommunistisk/sovjetisk forsøg på at overtage Mellemamerika. Men der er åbenbart ingen tvivl om, at Haig har udtalt sig sådan.

I betragtning af den danske regerings hidtidige holdning til revolutionen i Nicaragua forventer jeg en klar og skarp afstandtagen fra Haigs ord.

Men tilbage står, at USAs udenrigsminister åbenbart drives frem af en korsriddermentalitet – med USAs herredømme som korset, der kæmpes for – som i stadig stigende grad indebærer en skærpelse af den internationale situation. Det er næppe længere tilstrækkeligt at tage afstand fra Haigs og andre ledende USA-embedsmænds udtalelser stykkevis. Det forekommer spørgeren, at en generel nyvurdering af USAs politik bliver et mere og mere påtrængende behov – også for den danske regering.

Gert Petersen (SF):

Der kommer jo mange signaler fra den nye amerikanske regering, mange, for nogle i hvert fald, forbløffende signaler, og de har givet anledning til en hel del spørgsmål her i tinget til udenrigsministeren, og det vil de åbenbart fortsat gøre.

I denne omgang drejer det sig om, at den amerikanske udenrigsminister, Haig, ifølge samstemmende pressereferater har givet en karakteristik af revolutionen i Nicaragua. Han har sagt, at overtagelsen af Nicaragua var første fase. »Overtagelsen« var altså den kommunistiske, sovjetiske overtagelse af Nicaragua. Det var første fase i en sådan kommunistisk – underforstået sovjetisk – overtagelse af Latinamerika.

Jeg er nødt til at spørge ministeren, om det også er Danmarks vurdering. Jeg går ud fra, at det er det ikke, eftersom den danske regering har stillet sig positivt over for den demokratiske revolution i Nicaragua og ikke på noget tidspunkt har betegnet den som udtryk for en eller anden stormagts overtagelse